

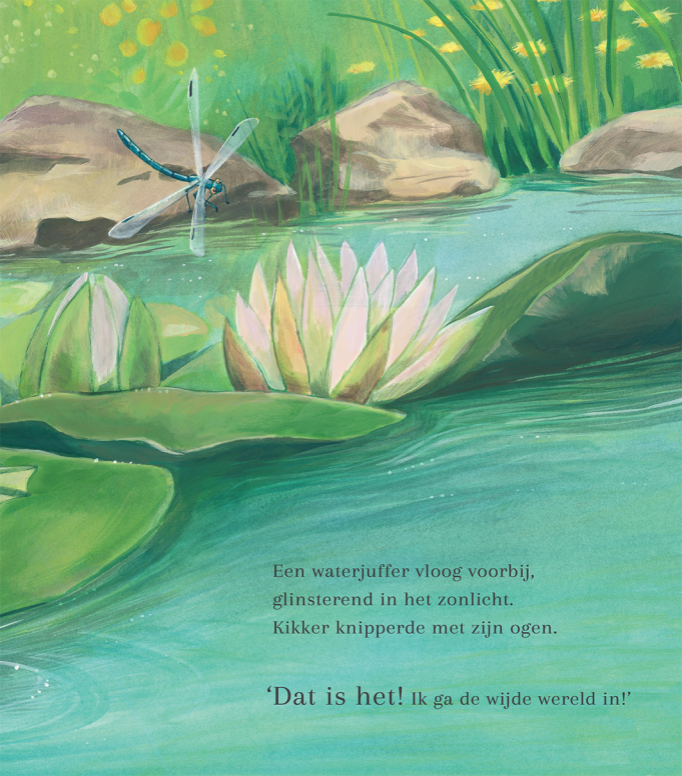
Kikker zuchte.

‘Zelfde vijver,

zelfde riet,

zelfde Kikker.’

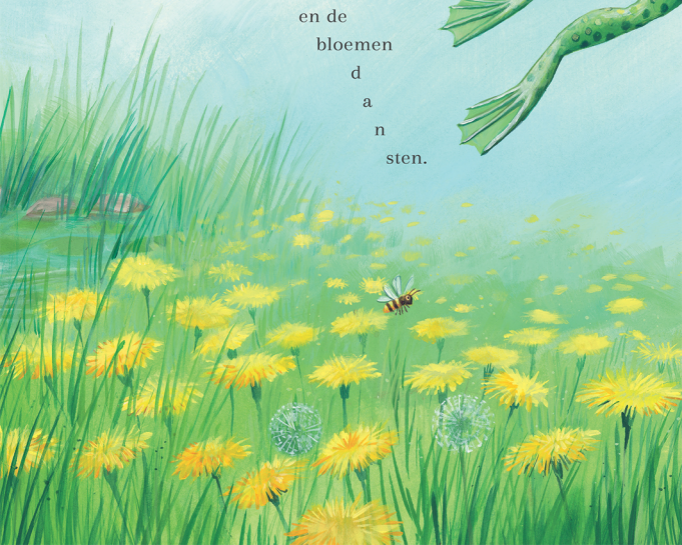
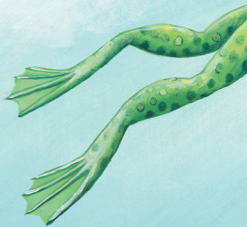
Een waterjuffer vloog voorbij,
glinsterend in het zonlicht.
Kikker knipperde met zijn ogen.

‘Dat is het! Ik ga de wijde wereld in!’

Kikker sprong door het veld.
Hij ging steeds sneller.

Bijen zoemden
en de
bloemen
d
a
n
sten.

‘Woe-hoe!’

‘Een vliegende kikker!’ lachte een
muis, en ze rende met hem mee.

Aan de rand van het bos
stonden heel hoge bomen.
‘Tjonge,’ zei Kikker. ‘Ik voel
me opeens heel klein.’

‘Alles begint klein,’ antwoordde Muis.
‘Zelfs deze bomen waren ooit heel
kleine zaadjes.’

‘Zoals deze?’ vroeg Kikker.

‘Nee, zoals deze!’ lachten de eekhoorns,
en ze schudden met dennenappels.

De zaadjes
dwarrelden
naar beneden.

‘Cool,’ zei Kikker. ‘Babyboompjes.
In mijn vijver gebeurt nooit iets
wonderlijks.’

‘Echt niet?’ vroeg Muis.
‘Nee,’ zei Kikker.

‘En ik heb nog nooit zulke felle kleuren gezien...’